

DREPT PENAL

 Drept penal - Proba practica - Parchet de pe lângă Tribunal

Grila nr.3

- 1 În fapt, s-a reținut că, în seara zilei de 08.08.2013, în jurul orei 22:30, inculpatul G, împreună cu alte trei persoane, prin agresiune fizică, a depozitat-o pe partea vătămată de un autoturism marca Nissan, pe strada din fața restaurantului P. din municipiul S. Inculpatul a arătat că a vrut să intre în posesia autoturismului părții vătămate întrucât aceasta îi era datoră cu suma de 40.000 lei reprezentând prețul mărfurilor pe care inculpatul i le-a livrat anterior.
Ca urmare a agresiunilor suferite, partea vătămată a necesitat 7-8 zile de îngrijiri medicale. Valoarea autoturismului însușit de inculpat este de 20.000 lei.
Fapta inculpatului constituie:

- A. infracțiunea de furt calificat, prevăzută de art.208 alin.1-art.209 alin.1 lit.d, lit.e și lit.g C. Pen., în concurs cu infracțiunea de lovire sau alte violențe, prevăzută de art.180 alin.1 și alin.2 C. Pen.;
- B. infracțiunea de tâlhărie, prevăzută de art.211 alin.1, alin.2 lit.b și lit.c, alin.2 indice 1 lit.a C. Pen.;
- C. infracțiunea de șantaj, prevăzută de art.194 alin.1 C. Pen. cu aplicarea art.75 lit.a C. Pen.

Răspuns: B

- 2 Inculpații A, B și C au pătruns, fără drept, în timpul nopții, în apartamentul victimei pentru a sustrage bunuri. După ce au căutat în prima cameră, de unde au sustras un portofel cu suma de 70 euro, cei trei inculpați au pătruns și în a doua cameră, unde se afla victima.
Inculpații s-au dus la canapeaua pe care dormea victima și, pentru că aceasta a început să țipe și să plângă, au legat-o la gură cu un capot, i-au legat mâinile și picioarele și i-au luat bijuteriile. Inculpații au părăsit locuința, lăsând-o pe victimă legată, așa cum a fost găsită, a doua zi, de fiica ei.
În urma agresiunii, victima a suferit leziuni traumatice care au necesitat pentru vindecare 12-14 zile de îngrijiri medicale.
Faptele comise de inculpați constituie:

- A. tâlhărie, prevăzută de art.211 alin.1 și alin.2 lit.b și alin.2 indice 1 lit.a și lit.c C. pen., lipsire de libertate, prevăzută de art.189 alin.1 și alin.2 C. pen. și violare de domiciliu, prevăzută de art.192 alin.1 și 2 C. pen.;
- B. tâlhărie, prevăzută de art.211 alin.1 și alin.2 lit.b și alin.2 indice 1 lit.a și lit.c C. pen., lipsire de libertate, prevăzută de art.189 alin.1 și alin.2 C. pen. cu aplicarea art.75 alin.1 lit.a C. pen.;
- C. tâlhărie, prevăzută de art.211 alin.1 și alin.2 lit.b și alin.2 indice 1 lit.a și lit.c C. pen. și violare de domiciliu, prevăzută de art.192 alin.1 și 2 C. pen.

Răspuns: A

- 3 Inculpatul, care deține funcția de director al Direcției Generale a Finanțelor Publice (DGFP), a contractat lucrări de reconstrucție a unei case și de renovare a unui apartament, ambele proprietatea sa. Materialele de construcție au fost ridicate de inculpat de la societatea comercială SC.
Ca urmare a înțelegerii avute cu D, administratorul societății comerciale MCT, inculpatul i-a solicitat directorului societății comerciale SC să factureze materialele ridicate societății comerciale MCT.
După livrarea materialelor către inculpat, D a plătit suma de 35.000 lei prin virament bancar.
D a fost constrâns să accepte propunerea inculpatului și să achite contravaloarea materialelor, întrucât, în calitate de director al DGFP, inculpatul era în măsură să dispună efectuarea unor controale fiscale și să avizeze diferite cereri cu caracter fiscal. Cu ocazia discuției avute cu inculpatul, anterior efectuării plății, D i-a solicitat acestuia să îi eșaloneze plata TVA-ului datorat de firma sa.
În schimbul foloaselor materiale, D a obținut reeșalonări pentru o perioadă de 5 ani, respectiv 3 ani, în beneficiul societății comerciale MCT.
Conform atribuțiilor de serviciu, inculpatul a semnat, în calitate pe care o avea, convenția încheiată între DGFP și societatea comercială MCT privind acordarea eșalonării la plată pe o perioadă de 24 luni a sumei de 47.523 lei.
Fapta inculpatului de a primi, indirect, foloase de la D, constituie următoarea infracțiune de serviciu sau în legătură cu serviciul:

- A. infracțiunea de luare de mită;
- B. infracțiunea de abuz în serviciu;
- C. infracțiunea de trafic de influență.

Răspuns: A

- 4 Inculpatul a dobândit calitatea de administrator al societății comerciale la 21 iunie 2013. În perioada 21 aprilie 2013 - 20 iunie 2013, inculpatul a fost administratorul de fapt al societății. În mod repetat și în baza aceleiași rezoluții infracționale, în perioada 21 aprilie 2013 - septembrie 2013, inculpatul a înregistrat în evidența contabilă a societății operațiuni fictive, în scopul sustragerii de la îndeplinirea obligațiilor fiscale și a prejudiciat bugetul de stat cu suma de 1.373.352 lei (aproximativ 300.000 euro).

Inculpatul urmează să răspundă pentru:

- A. infracțiunea de evaziune fiscală, prevăzută de art.9 alin.1 lit.c și alin.2 din Legea nr.241/2005 cu aplicarea art.41 alin.2 C. pen., inculpatul fiind subiect activ al infracțiunii numai pentru perioada 21 iunie 2013 – septembrie 2013;
- B. infracțiunea de evaziune fiscală, prevăzută de art.9 alin.1 lit.c și alin.2 din Legea nr.241/2005 cu aplicarea art.41 alin.2 C. pen., săvârșită în perioada 21 aprilie 2013 – septembrie 2013;
- C. infracțiunea de evaziune fiscală, prevăzută de art.9 alin.1 lit.b și alin.2 din Legea nr.241/2005 cu aplicarea art.41 alin.2 C. pen.

Răspuns: B

- 5 În timp ce se afla în executarea unei pedepse de 22 de ani închisoare, inculpatul a sesizat organele de urmărire penală afirmând că el este autorul unei infracțiuni de vătămare corporală gravă, prevăzută de art.182 alin.1 C. pen. Inculpatul, care n-a avut nicio formă de participare la săvârșirea infracțiunii de vătămare corporală gravă și nicio înțelegere prealabilă cu adevăratul autor al acesteia, a formulat denunțul pentru a zădărnici urmărirea penală care se desfășura împotriva adevăratului autor, care i-a fost coleg de liceu și prieten.

Fapta inculpatului constituie:

- A. infracțiunea de denunțare calomnioasă;
- B. infracțiunea de favorizarea infractorului;
- C. infracțiunea de mărturie mincinoasă.

Răspuns: B

- 6 Inculpata, soția autorului infracțiunii de lipsire de libertate, a fost audiată, cu respectarea dispozițiilor legale, în calitate de martor în dosarul Parchetului de pe lângă Tribunal și a dat o declarație neconformă adevărului în care a omis, cu știință, să declare aspecte esențiale cunoscute de ea, asupra cărora a fost întrebată. După ce s-a pronunțat o hotărâre ca urmare a mărturiei mincinoase, dar înainte ca hotărârea să rămână definitivă, inculpata a revenit asupra declarației, în aceeași cauză în care a fost dată declarația inițială, și a făcut declarații corespunzătoare adevărului.

În sarcina inculpatei se reține comiterea:

- A. infracțiunii de favorizarea infractorului, prevăzută de art.264 alin.1 C. pen.;
- B. infracțiunii de mărturie mincinoasă, prevăzută de art.260 alin.1 și alin.3 C. pen., și a infracțiunii de favorizarea infractorului, prevăzută de art.264 alin.1 C. pen.;
- C. infracțiunii de mărturie mincinoasă, prevăzută de art.260 alin.1 și alin.3 C. pen.

Răspuns: C

- 7 În noaptea de 7/8 martie 2013, inculpatul, care lucra împreună cu victima la o stână de oi, a lovit-o pe aceasta cu cuțitul, provocându-i moartea. Pentru a scăpa de cadavru, inculpatul l-a aruncat într-o fântână.

Incidentul a avut loc pe fondul unei altercații între cei doi, determinată de împrejurarea că victima, motivând că este ocupată, nu a îndeplinit o dispoziție a inculpatului. Victima și inculpatul se aflau singuri la stâna situată pe un câmp în afara satului la momentul săvârșirii faptei.

Raportul medico-legal de necropsie a constatat că decesul victimei s-a produs ca urmare a unei lovituri de cuțit în inimă, ceea ce a provocat o plagă cu penetrare cardiacă, cu hemopericard consecutiv, urmată de expunerea corpului la frig.

Având în vedere că inculpatul fusese condamnat anterior, prin sentința penală nr.47/25.10.2009 la pedeapsa de 2 ani închisoare pentru săvârșirea unei infracțiuni de ucidere din culpă, fapta săvârșită în noaptea de 7/8 martie 2013, constituie:

- A. infracțiunea de omor, prevăzută de art.174 alin.1 C. Pen.;
- B. infracțiunea de loviri cauzatoare de moarte, prevăzută de art.183 C. Pen., cu aplicarea art.73 lit.b C. Pen.;
- C. infracțiunea de omor deosebit de grav, prevăzută de art.174 alin.1, art.176 alin.1 lit.c C. Pen.

Răspuns: A

- 8 La propunerea inculpatului A, inculpații B, C, D și E au fost de acord să sustragă împreună în mod repetat produse agricole din depozitul care aparține societății comerciale R. Ca urmare a acestei hotărâri, în ziua de 12.03.2013, inculpatul E a asigurat transportul celorlalți inculpați până la locul faptei, iar împreună cu inculpatul D a asigurat paza, în timp ce ceilalți trei inculpați au forțat sistemul de închidere al unei uși și au sustras 20 de saci de cartofi din depozit. În noaptea de 15.03.2013, inculpatul C a asigurat transportul, iar inculpații A, B, D și E au sustras un număr de 35 de saci de ceapă, din același depozit al societății R. Procedând în aceleași modalități, fără a avea roluri prestabilite, asigurând alternativ paza sau, după caz, pătrunzând în depozit ori transportând bunurile sustrate, inculpații au sustras încă de trei ori, în perioada 17.03.2013-29.03.2013, diverse cantități de produse agricole. Prejudiciul total produs de inculpați societății R a fost de 12.346 lei.

Fapta/faptele inculpaților constituie:

- A. infracțiunea de furt calificat, prevăzută de art.208 alin.1 – art.209 alin.1 lit.a, g , i C. pen. cu aplicarea art.41 alin.2 C. pen. și infracțiunea de asociere în vederea săvârșirii de infracțiuni, prevăzută de art.323 alin.1 C. pen., în concurs real;
- B. un concurs real de cinci infracțiuni de furt calificat, prevăzute de art.208 alin.1 – art.209 alin.1 lit.a, g , i C. pen. cu aplicarea art.41 alin.2 C. pen.;
- C. infracțiunea de furt calificat, prevăzută de art.208 alin.1 – art.209 alin.1 lit.a, g , i C. pen. cu aplicarea art.41 alin.2 C. pen.

Răspuns: C

- 9 În cursul lunii iulie 2013, în timp ce T era arestat preventiv și trimis în judecată pentru infracțiuni prevăzute de Legea nr.678/2001, pentru a reuși să obțină strămutarea judecării cauzei sale la o altă instanță decât cea investită inițial și punerea în libertate în cursul procesului, T i-a cerut ajutorul lui R. Acesta din urmă a fost de acord să caute o persoană care să intervină pe căi nelegale pentru realizarea scopurilor urmărite de T. R l-a pus pe T în legătură cu avocatul V. Cu ocazia întâlnirilor dintre V și T, organizate de R, V a cerut suma de 7.000 euro, lăsând să creadă că are influență și poate interveni pe lângă magistrații de la instanța competentă pentru a obține o soluție de strămutare favorabilă lui T. V a primit suma de 3.900 euro, prin intermediul lui R, restul până la 7.000 urmând să o primească după rezolvarea cererii de strămutare, prin intermediul aceluiași R. V a formulat cerere de strămutare a cauzei privind pe T, aceasta fiind respinsă de instanța competentă. Față de această împrejurare, T i-a cerut lui V restituirea banilor. Fapta săvârșită de R constituie:

- A. complicitate la infracțiunea de luare de mită;
- B. complicitate la infracțiunea de cumpărare de influență;
- C. complicitate la infracțiunea de cumpărare de influență și complicitate la infracțiunea de trafic de influență.

Răspuns: C

- 10 La data de 17.03.2013, în jurul orelor 4.00, trenul internațional care circula pe ruta Sofia-Ruse-București, a fost oprit în stația Giurgiu pentru control, cu respectarea dispozițiilor legale. Cu această ocazie lucrătorii de poliție i-au depistat pe inculpații A și B, care au încercat să coboare din tren, motivând ca doresc să ia un taxi până la București. Fiind imobilizați și percheziționați corporal, asupra inculpatului B s-a găsit un pachet dreptunghiular ce conținea, conform expertizei efectuate, 500 g heroină (drog de mare risc). Conform verificărilor efectuate a rezultat că inculpații au contactat un furnizor de heroină în Sofia, s-au deplasat împreună în Bulgaria și au cumpărat drogurile, urmând să le vândă pe teritoriul României.

Faptele constituie:

- A. pentru fiecare dintre inculpați: art.2 alin.1 și alin.2 și art.3 alin.1 și alin.2 din Legea nr.143/2002;
- B. pentru fiecare dintre inculpați: art.3 alin.1 și alin.2 din Legea nr.143/2002, care constituie o formă agravată care absoarbe art.2 alin.1 și alin.2 din Legea nr.143/2002;
- C. pentru fiecare dintre inculpați: art.2 alin.1 și alin.2 din Legea nr.143/2002 cu aplicarea art.41 alin.2 C. pen.

Răspuns: A

- 11 La 17 februarie 2011, C.N., cetățean român cu domiciliul în Galați, a fost depistat conducând un autoturism în Slovenia și, în urma verificărilor efectuate, s-a constatat că autoturismul figura în baza de date Schengen ca fiind furat din Italia în anul 2010.

Audiat fiind, numitul C.N. a declarat că a cumpărat autoturismul împreună cu C.P., de asemenea, cetățean român cu domiciliul în Galați, în luna septembrie 2010, de la Societatea A din București, cu prețul de 11.000 euro, predând în plus și un autoturism uzat.

Autoritățile judiciare slovene le-au întocmit dosar penal numiților C.N. și C.P. pentru săvârșirea infracțiunilor de tăinuire, prevăzută în art. 217 alin.(3) coroborat cu alin.(2) și alin.(1) Cod penal sloven.

Inculpații au fost condamnați inițial la câte 3 luni de închisoare, cu suspendare condiționată, iar ulterior, instanța superioară a desființat sentința de condamnare și a restituit cauza procurorului, solicitând parchetului să precizeze dacă mai insistă în acuzare, întrucât a hotărât transferul procedurilor către autoritățile judiciare române.

Parchetul a comunicat "consimțământul la transferul dosarului penal în vederea urmăririi penale și judecării".

La data de 25 octombrie 2011, Tribunalul Districtual din Muurska Sobota - Republica Slovenia a formulat o cerere de asistență judiciară internațională prin care a solicitat ca „organul de stat al urmăririi penale din România” să preia urmărirea penală începută împotriva numiților C.N. și C.P, pentru săvârșirea infracțiunii de tăinuire, prevăzută în Codul penal sloven.

Cererea a fost transmisă cu respectarea dispozițiilor legale Parchetului de pe lângă Curtea de Apel Galați, spre competență soluționare.

Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Galați a înaintat Curții de Apel Galați cererea de asistență judiciară internațională în materie penală, invocând faptul că cererea vizează preluarea judecării și nu a urmăririi penale.

Curtea de Apel Galați, judecând cererea a hotărât respingerea acesteia ca inadmisibilă.

În recursul procurorului, Înalta Curte de Casație și Justiție a hotărât:

- A. a admis recursul, dispunând respingerea ca neîntemeiată a cererii;
- B. a respins recursul ca neîntemeiat, menținând hotărârea Curții de Apel ca fiind legală și temeinică;
- C. a admis recursul, a desființat hotărârea atacată și a trimis cererea de preluare a urmăririi penale la Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Galați, parchet în a cărei rază teritorială se află domiciliul intimaților.

Răspuns: C

- 12 Prin rechizitoriul parchetului din 14 aprilie 2010 s-a dispus trimiterea în judecată în stare de arest preventiv a inculpatului AA pentru săvârșirea infracțiunii de trafic de minori, prevăzută în art. 13 alin. (1) din Legea nr. 678/2001, cu aplicarea art. 41 alin. (2) Cod penal.

La termenul din 12 octombrie 2010 instanța de fond a constatat temeinicia și legalitatea măsurii arestării preventive. Cauza s-a amânat pe data de 9 noiembrie 2010, când s-a trecut la dezbateră fondului cauzei și s-a amânat pronunțarea pentru data de 16 noiembrie și apoi pe data de 23 noiembrie 2010, când s-a pronunțat hotărârea de condamnare și, totodată, s-a menținut măsura arestării preventive, ca urmare a condamnării inculpatului AA la pedeapsa de 6 ani și 6 luni închisoare.

Constatând, astfel, vinovăția inculpatului, instanța a constatat implicit că temeiurile arestării nu au dispărut, astfel că a apreciat că se impune necesitatea menținerii în continuare a măsurii arestării preventive.

Împotriva acestei sentințe a formulat apel inculpatul, acesta solicitând prin apărător constatarea de către instanță a încetării măsurii arestării preventive, cu motivarea că prima instanță nu a pus în discuția părților măsura arestării preventive și, cu toate acestea, a menținut măsura prin hotărârea de condamnare, iar aceasta i-a fost comunicată inculpatului în penitenciar la data de 14 decembrie 2010, deci după trecerea celor 60 de zile pentru care a fost menținută inițial măsura arestului preventiv, astfel că măsura a încetat de drept.

Instanța de apel:

- A. constatând că, de la data de 12 octombrie, când instanța a verificat legalitatea și temeinicia măsurii arestării preventive, și până la momentul comunicării hotărârii de condamnare au trecut mai mult de 60 de zile, constată încetată de drept măsura și dispune punerea de îndată în libertate a lui AA;
- B. constatând că menținerea arestării preventive nu a fost pusă în discuția părților, astfel încât s-a încălcat dreptul fundamental la apărare al inculpatului, admite apelul acestuia, hotărârea primei instanțe fiind lovită de nulitate absolută;
- C. constatând că hotărârea atacată este legală și temeinică, respinge apelul ca neîntemeiat.

Răspuns: C

- 13 Parchetul Arondismentului Almelo din Olanda a solicitat prin comisie rogatorie internațională recunoașterea și executarea ordinului de indisponibilizare a mai multor bunuri imobile și mobile (printre care și două conturi bancare) aparținând lui T.A., soția lui T.C., care a fost condamnat în primă instanță de autoritățile olandeze la o pedeapsă de 20 de ani închisoare pentru infracțiunile de fals și trafic de droguri, bunurile imobile fiind situate pe raza municipiului Oradea, iar cele două conturi bancare fiind deschise la Banca R. și, respectiv, la Banca I. din București. Verificările efectuate au relevat faptul că numita T.A. nu a deținut niciun cont la Banca I. din București, iar contul de la Banca R. menționat în ordinul de indisponibilizare este deschis la Sucursala Oradea. Organul competent să soluționeze cererea de recunoaștere și executare a ordinului de indisponibilizare a bunurilor este, în conformitate cu dispozițiile legii nr. 302/2004:
- A. Tribunalul București;
 - B. Parchetul de pe lângă Tribunalul București;
 - C. Tribunalul Bihor.

Răspuns: C

- 14 Prin sentința penală nr. 55 din 11 martie 2011 pronunțată de Judecătoria N. inculpatul C.D.G. a fost condamnat pentru săvârșirea infracțiunii de vătămare corporală din culpă, prevăzută de articolul 184 aliniat 2 și 4 Cod penal, la pedeapsa de 4 luni închisoare cu aplic. art. 81 Cod penal. În baza articolelor 14 și 346 Cod procedură penală, cu aplicarea articolului 998 Cod civil, instanța a obligat Fondul de Protecție a Victimelor Străzii să plătească părții civile D.P.P. –minor, despăgubiri civile în sumă de 16.000 lei. A luat totodată act de faptul că Spitalul Județean de Urgență SM nu s-a constituit parte civilă în cauză. În baza articolului 191 Cod procedură penală a fost obligat inculpatul, în solidar cu partea responsabilă civilmente, să plătească statului 500,00 lei cheltuieli judiciare . În fapt s-a reținut că în data de 16.11.2009 inculpatul, care conducea o motocicletă ce nu era asigurată de răspundere civilă pentru pagube produse prin accidente, s-a angajat în mod neregulamentar în depășirea unui autoturism oprit la trecerea de pietoni și a intrat ușor în coliziune cu un alt autoturism, eveniment în urma căruia, partea vătămată D.P.P., care era pasager pe motocicleta condusă de inculpat, a suferit vătămări corporale pentru a căror vindecare au fost necesare 70 – 80 zile de îngrijiri medicale. Împotriva acestei hotărâri a formulat recurs inculpatul care a criticat-o din perspectiva greșitei individualizări a pedepsei. Curtea de Apel nu a achiesat la criticile acestuia însă, în condițiile efectului extensiv, a dispus înlăturarea Fondului de Protecție a Victimelor Străzii de la plata cheltuielilor judiciare. Hotărârea astfel pronunțată este:
- A. nelegală întrucât inculpatului i s-a agravat situația în propria cale de atac.
 - B. legală, întrucât în calitatea sa procesuală, Fondul de Protecție a Victimelor Străzii a fost obligat singur la plata despăgubirilor, deci nu sunt aplicabile disp. art. 192 alin. 3 Cod procedură penală;
 - C. nelegală, întrucât instanța, admitând recursul, trebuia să caseze și să trimită cauza spre rejudecare.

Răspuns: A

- 15 Prin rechizitoriul din data de 21.04.2010 al Parchetului B s-a dispus trimiterea în judecată a inculpatului AA pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 288 din Codul penal, fiind condamnat de către Judecătoria B la data de 06.09.2010 la o pedeapsă de 8 luni închisoare, cu suspendarea executării conform art. 81 din Codul penal.

Sentința a rămas definitivă prin respingerea apelului și recursului la data de 07.04.2011. AA a solicitat în judecarea căilor ordinare de atac aplicarea legii penale mai favorabile, susținând că pedeapsa aplicată este prea dură având în vedere că și-a recunoscut vinovăția atât în cursul urmăririi penale cât și în cursul judecății, fiind astfel îndreptățit să beneficieze de prevederile art. 320 indice 1 din Codul de procedură penală.

După epuizarea căilor ordinare de atac, la data de 10.12.2011, AA a introdus o contestație la executare în temeiul art. 461 alin 1 lit. d), solicitând micșorarea pedepsei aplicate, ca urmare a apariției legii penale mai favorabile, având în vedere și decizia Curții Constituționale care a stabilit că art. 320 indice 1 din Codul de procedură penală încalcă principiul aplicării legii penale mai favorabile. Judecătoria B, soluționând contestația la executare:

- A. admite contestația formulată și, ca urmare a publicării deciziei Curții Constituționale, reduce pedeapsa lui AA, făcând aplicarea dispozițiilor penale mai favorabile;
- B. respinge contestația ca neîntemeiată;
- C. respinge contestația ca tardiv introdusă.

Răspuns: B

- 16 Prin rechizitoriul din 10.04.2011, inculpatul MM a fost trimis în judecată pentru săvârșirea infracțiunii de vătămare corporală prev. de art. 181 alin. 1 Cod penal, cu aplic. art. 73 lit. b Cod penal.

În fapt s-a reținut că, în ziua de 3.12.2010, ca urmare a unui conflict spontan, inculpatul, care a recunoscut săvârșirea faptei, a lovit-o în public pe victima DD, după ce a fost provocat de aceasta, producându-i vătămări pentru a căror vindecare i-au fost necesare 23-24 zile de îngrijiri medicale. Victima formulase plângere prealabilă în 8.12.2010, iar în sprijinul acesteia a depus la dosar un certificat medico-legal emis de serviciul medico-legal județean.

Ulterior, pe parcursul urmăririi penale, victima a mai depus la dosar acte medicale din care rezulta că, în urma lovirii sale de către inculpat, i-a fost necesară o amputație parțială a degetului IV de la palma dreaptă, aceasta solicitând totodată schimbarea încadrării juridice în infracțiunea prev. de art. 182 al. 2 Cod penal.

În situația dată, organul de urmărire penală a administrat proba cu expertiza medico-legală traumatologică la același serviciu medico-legal județean, pentru a se stabili dacă există sau nu legătură de cauzalitate între fapta cercetată și amputația respectivă.

După administrarea acestei probe, luând act că raportul de expertiză medico-legală nu preciza cu certitudine că amputația degetului ar fi urmarea incidentului dintre părți din 3.12.2010, organele de cercetare au propus trimiterea în judecată în legătură cu săvârșirea infracțiunii prev. de art. 181 al. 1 Cod penal, procurorul procedând în acest sens.

În cursul judecății pe fond, partea vătămată a reluat cererea de la urmărire penală, criticând faptul că organele de urmărire penală nu se pronunțaseră asupra acesteia.

După administrarea probelor de la urmărire penală, instanța investită cu judecarea cauzei a pus în discuție schimbarea încadrării juridice, potrivit art. 334 Cod procedură penală, și a rămas în pronunțare condamându-l însă pe inculpat pentru infracțiunea de vătămare corporală, prev. de art. 181 al. 1 Cod penal.

Hotărârea astfel luată este:

- A. nelegală, pentru că instanța nu a dat dovadă de rol activ;
- B. nelegală, deoarece instanța nu a respectat dispozițiile legale privind procedura schimbării încadrării juridice;
- C. legală, instanța dispunând în limitele obiectului judecății, potrivit art. 317 Cod procedură penală.

Răspuns: A

- 17 Împotriva sentinței penale nr. 380 din 10 iulie 2012, a Judecătorei B, rămasă definitivă prin nerecurare, prin care inculpatul AA a fost condamnat pentru delapidare, a formulat contestație în anulare, la aceeași instanță, contestatoarea D.G.F.P., parte vătămată în cauză, cu motivarea că nu a fost legal citată la judecată.

Instanța a respins contestația în anulare, iar contestatoarea a declarat recurs împotriva acestei soluții la Curtea de Apel P.

După ce contestatoarea a refuzat să-și precizeze cererea ca fiind recurs peste termen, curtea de apel va decide:

- A. admiterea recursului, casarea și reținerea spre a se examina admisibilitatea în principiu;
- B. admiterea recursului, casarea și trimiterea spre rejudecare;
- C. respingerea recursului ca inadmisibil.

Răspuns: A

- 18 Prin plângerea formulată, petenta a solicitat Tribunalului B. anularea mandatului de executare a pedepsei de 5 ani închisoare emis în baza unei sentințe penale a Tribunalului B, arătând că nu este vinovată de săvârșirea infracțiunii pentru care a fost condamnată.

În precizarea făcută în fața instanței, la unul dintre termenele de judecată, condamnată a solicitat rejudecarea cauzei, întrucât pedeapsa aplicată este prea mare și instanța de recurs a făcut o greșită încadrare juridică a faptei.

Tribunalul B, analizând actele dosarului a constatat că petenta a fost condamnată la 5 ani închisoare pentru săvârșirea infracțiunii prev. de art. 26 rap. la art. 211 alin.1 lit.a, d și f Cod penal, cu aplicarea art. 71, 64 Cod penal.

Rejudecând, Curtea de Apel B. a schimbat încadrarea juridică a faptei și a condamnat-o pe petentă la 1 an și 10 luni închisoare pentru săvârșirea infracțiunii prev. de art. 26 rap. la art. 208 – 209 lit.a, f Cod penal, cu aplicarea art. 71, 64 Cod penal.

Prin decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție a fost admis recursul parchetului, desființată decizia curții de apel și menținută soluția instanței de fond.

Împotriva acestei decizii petenta a formulat și cerere de revizuire care a fost respinsă de Tribunalul B. Judecând contestația la executare, Tribunalul B. a hotărât:

- A. respinge contestația la executare ca neîntemeiată;
- B. respinge contestația la executare ca inadmisibilă;
- C. admite contestația la executare.

Răspuns: B

19 În data de 01.01.2003 s-a dispus începerea urmăririi penale față de învinuitul M.M. pentru săvârșirea infracțiunii de evaziune fiscală, în formă continuată, reținându-se că începând cu 01.01.2002 învinuitul, în calitate de administrator al SC 450 SRL, a efectuat operațiuni comerciale generatoare de venituri pe care nu le-a înregistrat în documentele contabile ale societății și nu le-a declarat autorităților fiscale.

În luna ianuarie 2011 procurorul a autorizat folosirea investigatorilor sub acoperire care l-au contactat pe învinuit în urma unui anunț postat de acesta pe merchandise.ro în care oferea spre vânzare paleți de lemn. Cu aceasta ocazie învinuitul le-a vândut fără factură 1 tonă de paleți de lemn polițiștilor sub acoperire.

În luna februarie 2011 organele de cercetare penală s-au prezentat la sediul social al SC 450 SRL și, cu autorizarea procurorului, au pătruns în incinta imobilului în vederea efectuării unui control tematic, ocazie cu care au ridicat documentele contabile ale societății precum și bunurile care se aflau în depozitul societății comerciale.

La data de 01.01.2012 inculpatul MM a fost trimis în judecată pentru săvârșirea infracțiunii de evaziune fiscală, în formă continuată. La data de 09.05.2013 inculpatul M.M. a fost condamnat la pedeapsa de 3 ani închisoare cu aplic. art. 81 Cp. Împotriva hotărârii nu a fost formulată cale de atac. Având în vedere jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului în materia dreptului la un proces echitabil care dintre următoarele aspecte nu constituie o încălcare a garanțiilor prevăzute de art. 6 din Convenție:

- A. durata totală a procedurilor în materie penală de aproape 10 ani, prin raportare la complexitatea cauzei, numărul persoanelor cercetate, atitudinea autorităților și activitățile efectuate
- B. efectuarea controlului tematic la sediul social al SC 450 SRL cu autorizarea procurorului și pătrunderea în incinta birourilor și depozitului societății de unde au fost ridicate documente contabile și bunuri
- C. folosirea investigatorilor sub acoperire și achiziționarea bunurilor fără factură de la învinuit ca urmare a anunțului postat de acesta pe internet

Răspuns: C

20 Z, cetățean român domiciliat în municipiul B din România, este urmărit penal în Ungaria pentru săvârșirea mai multor infracțiuni de tâlhărie pe teritoriul acestui din urmă stat. Instanța maghiară competentă a emis un mandat european de arestare privind pe cetățeanul Z și a sesizat instanța competentă română, pentru predarea acestuia.

Z invocă în fața instanței române că a fost audiat în fața instanței maghiare fără a fi asistat de avocatul ales, ci doar în prezența unui apărător din oficiu, care nu și-a îndeplinit corespunzător atribuțiile. Z invocă încălcarea dreptului la apărare și susține că această încălcare constituie un motiv de refuz de executare a mandatului european de arestare.

Instanța română, constatând că este necesară pronunțarea unei hotărâri preliminare, sesizează CJUE cu:

- A. o cerere pentru pronunțarea unei hotărâri preliminare vizând efectul direct al Deciziei - cadru 2002/584/JAI a Consiliului din 13 iunie 2002 privind mandatul european de arestare și procedurile de predare între statele membre;
- B. o cerere pentru pronunțarea unei hotărâri preliminare vizând interpretarea articolelor relevante din Decizia - cadru 2002/584/JAI a Consiliului din 13 iunie 2002 privind mandatul european de arestare și procedurile de predare între statele membre și a articolului 48 din Carta Drepturilor Fundamentale a Uniunii Europene;
- C. o cerere pentru pronunțarea unei hotărâri preliminare vizând validitatea articolelor relevante din Decizia - cadru 2002/584/JAI a Consiliului din 13 iunie 2002 privind mandatul european de arestare și procedurile de predare între statele membre și a articolului 48 din Carta Drepturilor Fundamentale a Uniunii Europene.

Răspuns: B